

צמואה נפשי

גלוון 23

פרשת ויצא תשע"ג - דברות קודש מאת האה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

תפילה לעני

מתו מורתנו הרב שליט"א

**רְבוּנוּ שֶׁל עַולְם, חַי
קוּם, אֲשֶׁר כָּבוֹד
מִלְאָכָל הָאָרֶץ, קָדוֹש
קָדְשִׁים, אֲשֶׁר לֹא
יבָצֵר מִרְקָמָזָה,
חוֹק עַל כָּל הַחוֹקִים,
גִּבּוֹר עַל כָּל
הַגִּבּוֹרִים, נִצְחָן עַל
כָּל הַנִּצְחָנִים, זָכְנִי
לְכוֹן בַּתְּפִילִיתִי בְּכָל
אֹתָ וְדִבּוֹר וְאָמְנִי
בָּאָמוֹנָה שְׁלִימָה
שָׁאַתָּה שֻׁמֶּר עַל
עַמְּדָעַל בְּכָל שְׁנִיה
וּשְׁנִיה, וּמָאוֹזִין לְכָל
אֹתָ וְלְכָל הַגָּהָוִצָּא
מִפְּיָ וּרְצָחָא אֲתָה
לְהַשְּׁפִיעַ עַל כָּל טֻוב
שְׁבָעוֹלִם, וַיֵּשׁ לַךְ
צָעֵד אַינְסּוּפִי מֹה
שָׁאַנְגַּר יְכֹל לְהַשְּׁפִיעַ
עַל, כִּי מְלָא רְהַמִּים
אֲתָה, וְכָלֶךָ אָרֶךָ
מִלְאָ רְחַמּוֹת, וְאַיִן
לְנוּ שָׂוֵם הַשָּׁגָה בָּאַיִן
סּוֹף הַרְחָמִים שָׁלֵר,
שָׁאַתָּה רְזָחָה
לְהַשְּׁפִיעַ עַד אַיִן סּוֹף
וְעַד אַיִן חִקָּר, אָרֶךָ וּרְקָ
דְּרָךְ אַוְתִּיתִתְ הַתְּפִילָה,
וְלֹכֶן מַעֲתָה אַזְכָּה
נִימִי נְפָשִׁי בְּכָל אֹתָ
וְאֹתָ שְׁבַטְפִילָה וְלֹא
אָזְכִיא שָׂוֵם אֹתָ וְשָׂוֵם
מִילָה שְׁלָא בְּכָוֹנוֹתָה.**

"וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם"

הרבי אומרים בתורה פג' "וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם", תפילה שמונה עשרה והגעת לתפילה שמונה עשרה, הוא נמצאה באבן השתייה, הוא נמצאה כתבת המקדש, הוא בהיכל המלך, שמוגעים לכזה מקום - לתפילה, באותו הזמן אדם לא נמצא בעולם בכלל, הוא לא קיים, אין כאן אלא המלך בעצמו, הוא רק והוא שמלא כל הארץ כבודו, הוא רק והוא את/ה, הוא לא רואה שום דבר חז' מה/ יתרבר. אם הגעת לתפילה שמונה עשרה, אם פגעת במיקום זהה, מה/ יתרבר. אם פגעת במיקום מיליה, אתה בהיכל המלך, אתה הקופה של מיליון הדולר, אתה הגעת למיקום הנכון!, מה אתה בורה? תתחיל להתפלל אותה מיליה מיליה, אתה בהיכל המלך, כל הפקות תעמודו 20 דקות, כל ברכה דקה. הגעת ל"רפאנו" פה זה הרפואה! "ברך עלינו" פה זה הרפואה!, הגעת ל"השיכון" פה זה התשובה!, אם מתפלל לאט לאט תראה שאתה תיוושע בכל היישועות!. יש שמונה עשרה ברבות נסיגת שמונה עשרה וחוליות, ומסבירו ה"תקוני הווזר" שהשפיע יורך מעולמות עליונות לעולמות תחתונים ע"י תפילה שמונה עשרה. אתה רוצה שהשפיע יעבור? שפיע פרנסיה, שפיע של שכלה, שפיע של מוה, זה צריך לעבר דרך שמונה עשרה עלולות שזה השמונה עשרה ברכות. אתה מגדל על שמונה עשרה? אמרת את זה מהר? הצינורות נשארו סתוםים, השפיע לא יכול לרודת. הגעת זמן מנוחה? מה אתה בורה? לאן אתה מנוח? תעמוד מנוחה כמו בן אדם, מנוחה מתפללים 40 דקות, מתפלל גם אתה 40 דקות, מה היה לך מנוחה? מנוחה עשרה עם הרפואה? תעמוד מנוחה עשרה, יהיה לך את כל היישועות. מה היה עם הרפואה? תעמוד מנוחה עשרה, יהיה לך את כל היישועות.

מדוע אדם לא מתפלל כראוי? כי הוא לא מאמין בכך של התפילה, כל מי שלא מתפלל כראוי זה רק בגל שאין לו אמונה. למה אדם לא מתפלל לא ולא מכוכן בתפילה? כי הוא חושב שהוא איננו נוצר לתפילה, ברוך ה' הכל מסתדר אצלנו נפלא בליך תפילה, הוא מילינוי בליך תפילה. מה שאדם לא מתפלל בכוכנה כי הוא איבד את האמונה, כמו כל הגוים שחווים בליך אמונה, כי בוודאי אם היה לו אמונה שלימה הוא היה מתפלל כל אות וככל מיליה בכוכנה. אם היה לו טיפה ענוה והיה מקטין את עצמו, מצמצם את המוח שלו, את הגאותו שלו, הוא היה מתחילה להתפלל בכוכנה. אם היה לאדם אמונה שלימה והוא מאמין שהוא יתברך עומד עליו ושותנע כל דבריך ציבורו! שליח ציבור ציריך לגמור ראשון אבל אתה יכול לעמוד שמונה עשרה אפילו שעעה. הרבי גילה שבתפילה יש את כל היישועות, אין לך מה לפחד אין לך מה לדאוג השונא יהופך לאוֹהָב שָׁלֵךְ, יש לך פחד מה היה עם הילד? מה היה עם הרפואה? תעמוד נשרבר, תפילה אחת מיליה במיליה, ואות ואות הוא מטה זהה מחה להזה, מטה זהה להזה, וזה היא בעצם הבקה שלנו. כי אם הינו מתפללים תפילה אחת בכוכנה המשicha היה בא היום, ברגע זה ובשניהם הזאת.

"שאדם עומד להתפלל ומדבר דבריו התפילה או הוא מלקט ציצים ופרחים ושורנים נאים" (ליקוטי מוהר"ן סה) אדם הולך בשדה - הוא רואה כלניות, רקבות, נוקיסים אז הוא רוצה לקטוף את כל השדה, הוא לא יכול להפרד מהשדה הוא הולך ומלקט עוד שורנים ועוד רקבות ועוד נוקיסים נאים, אז כקה צריכה להיות התפילה, כל אות זה כמו כל נלנית, כמו רקבת, כי כל דבריך ציבורו והוא עולם מלא. כשאדם עומד להתפלל ונזכר דבריו התפילה הוא מלקט ציצים ופרחים ושורנים. אדם ציריך להכנס לתוכה התיבה, לתוכה המיליה, לתוכה השמונה עשרה, לתוכה האותיות, כי כל אות מספרת לך סיפורים, הא רוצה לתת לך את כל המתנות שבועלם, כל אות רוצה לתת לך את כל השפיע שבועלם, ע"י כל אות ואות מותוסף לאדם עוד חלק בנטה שלוי, והרבבי אומר שחדיבור ואומבקש מפרק ומתחנן אליך "למה אתה מחרה, למה אתה רץ?", אני אכן לך כל מה שאתה רוצה, מה שאתה אכן לך". כל אות תופסת את הבן אדם מLEFT פאפתו וLEFT מימיו על עצמו את כל השפיע שעבוקים ויכול להשפיע לאחרים ולכל הדורות כמו רビינו שמשפיע שפיע לכל הדורות, לימות המשיח ולתקתיות המותמים, כי הוא עמד תפילת שמונה עשרה כמה שנות, כל תפילה לאט והרגיש שכל אות תופסת אותו, ולכן וכשה לגםור את כל התפקיד שלו בגיל 38.5 שנה.

תפקיד שיזיאת האות הראשונה בתפילה נגון אות ב' בתיבת "ברוך" היא מתחננת ומבקשת מהאדם "אל תפָר מִנִּי, תְּגִיד אֶת הַמִּילָה בָּרוּךְ לְאַט לְאַט, אַיִן אַתָּה רְכֹל, אַיִן אַתָּה יָכוֹל לְהַפְּרָד מִנִּי?". ברוך זה כל הברכות שעבוקים, רק מהamilah ברוך לבך צריכה לצאת הנשמה מרוב דבוקות. אומרת ה' ברוך לך יכול למלכת מני, אני לא מבינה, תעמוד לדי תגיד אמי מה שינוי, תעמוד בסבלנות כמה שנויות, תניד" ברוך לאט לאט, תקבל דרכך, תקבל רפואה, תקבל את כל מה שאתה ציריך, מה אתה בורה? אני אהבת אותך, אני רוצה שתגיד אמי, אתה לא רואה את היופי שלך, את הדרי, את זווי, את תפארתי, אני אכן לך מה שرك תרצה, רק תהיה נאמן לי, אל תפָר מִנִּי, לך מיליה, מגודל ההתקשרות והאהבה שיש בינו". האותיות תופסות את הבן אדם כרך שראה לא יכול להתנקט מהם, עד כדי כרך ש' נתן היה מותפלל בליקוטי תפילות" שהיה לי את הכח להתנקט מן האותיות". אדם עד גיל 20 חושב שהוא חי, חושב שהוא מנוט את החיים שלו, עד גיל 20 לא מעוניינים אותו מן השמים בעולם הזה, אחרי גיל 20 הוא פתואם נהיה חול, אשתו חול, הילד נהיה חול, כל יום הוא צריך לזרוץ למיןין, הוא לא יכול מה מרים לו, תתחילה להתפלל! תעמוד שמונה עשרה בכוכנה, תניד" רפאנו" לאט לאט, תמשיך רפואה למילוי, לך עם ישראל. כי אל מלך רופא למילוי, לך עם ישראל, וזה שמענין אתה? רך לא נאמן והוא לא רחמן, המטפל בר במסירות נפש, הוא לא צריך את הכסף שלך, את הכבוד, למלא איזה דוח שהוא טיפול בעוד איזה חולה, לך אל רחמן! אבל ה' יתברך מלך רופא נאמן. ומה? הרופא בקופת חולים הוא נאמן? וכי אפשר לו מפרק? אפילו שמדובר בבריאות, כי אל מלך רופא למילוי, לך עם ישראל. וזה שמענין אתה? רך לא נאמן והוא לא רחמן, המטפל בת כל הרופאות שעבוקים, תעמוד מכם איזה רופא הנאמן, מה? הרופא בקופת חולים הוא נאמן? וכי אפשר תקבל את כל הרופאות שעבוקים, תעמוד מכם איזה רופא הנאמן? רך לא נאמן והוא לא רחמן? רופא אוטי, רופא אוטי. אל רופא נאמן. לכל יהודי מוכנים כל הניסים וכל הנפלוות, הכל מוכן לו ה' מהבה רך שיפתח את הפה.

מול טוב לדסאל אשרו ובכ' לרגל הגישואן הצלחה
ברוחניות ובגנטומיות

על ידי שמות סופיה
בת יצחק ישראלי ע"ה

להצלחות
מרדי סורין
בן אסטור היי

יצחק בן אסטור
לזיווג הגנו

זרע בר להולדת
משה יודה נז' זילקה וחלחה
בתיה בת שושנה היי

לראפר' חיים אברהם
בן אילנה היי

מל טוב להולדת
שרה בת כרמללה
עליה לירמש

לראפר' נתן
בעילום שם היי

יוסף בן רותי
ובני משנתה
לצדיק

לראפר' נתן
בן שרה היי

להצלחות
מכיל כרמל היי
ושמשתתו היי

הצלחה וויז'ו הגנו
יוזף בת סיגלית היי
בת לאה תחיה

פנוי מלך

השליחות

לו "אין עוד מלבדו", או הוא בעצם יכול לעמוד וללהקזק מעמד בבית הספר הזה של החיים. לא באננו לעולם בשביב' שהמקרר יהיה מלא אף על פי שהדברים הגשמיים האלה נצרכים. בשום פנים ואופן לא באננו לעולם בשביב' זה, באנו לנפץ את הדמיון שנקרא "העולם הזה" באנו לפה בשליחות, באנו לפה בשביב' דבר אחד - לקבל את האור הגדול והעצום הזה, של "אין עוד מלבדו".

כשאדם שוכח שאין עוד מלבדו והכל ממננו, הוא רואה שمبرורים אותו, הוא כועס, הוא נלחם בבחינות רוח. הוא רוצה להפיל קירות והולך לחפש את השגיאות אצל השני, אבל בעצם אם ייתבונן יראה שאין כאן כלום, אין כאן אף אחד, מי עשה לך את זה? אין עוד מלבדו", ברגע שאדם זכר את זה, הוא נרגע, הוא חוזר לעצמו, הכל הופך להיות הרבה יותר קל.

מימד עמקים

פרפראות התורה

"קרוב ה'"

על ידי שואם מכיר את מקומו וידיע כמה הוא רחוק, ומайдך לא עוזב את הרצון, ומקיים את הצעות הבודדות של אגדה מושג מהחול במת להתקבר לה.

הצדיק הוא שהשмарיר לנו את העניות האלהי, הוא זה שבאמת ח' בכורה החות של אפסיות עצם ובהרגשה אמיתית של אין עוד מלבדו, וכן הוא זה שיכלול כלות את זה לנו, ולהראות לנו איך ה' הריך רוע מטענו בזה העולם, אם זה בין אדם למקום ואם בן אדם לחברינו קנהה, שנאה וכו', ולודות להתחרב לה נון לנו ריבקה עזה פשוטה ועומקה שארית וההובדות, לעזר מרובל' השעלם זה להרבתינו ב"ד מעין באת ולאן אתה הויל" ולזכיר את אפסיותנו, וזה היא הדרך לזכות ללבורי ממלוכות באמות.

"ויהילום והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמיימה" (כח יב)

ברגון שטרבר, האחתית "סולם" - אמר רבנו יעקב, "בעל הטורים" - בנטירה "ממון" וכן גם "ענין" (כלן עלולות לנין) כי זו ישיפול ורירם. ואכן, כשם שסולם עשוי שלבים ומדרגות, ובני אדם "עלים ווורדים כי" - הוא הדין לגבי השפעת הממן.

"ויהילום והנה סלם מאכ אראה וראשו מגיע השמיימה" (בז' ב')

אומרים משמו של האדמו"ר רבי ישראל מרוזין: המלה "סלם", המזוכרת בחולמיו יעקב, ממרות ל-סעודה מלחה (סעודה רבעית). כי סלם ר"ת סעודת לויי מלכה. ובעונתוינו הרבים, זהו "סלם מוגב ארצה" - שאין הבריות נזהרים כראוי במנהג זה, ופעמים מזוללים שלא כדין בסעודת דוד מלכה מושיע. אך האמת היא ש- "ראשו מגיע השמיימה" - ערכו ומעלטו של מנהג זה מגיעים לגביה מורומים, ואשר מי שדבק בו הולכת בכל מוצאי שבת. (בני ציון)

סיפור לפרשנה

"ויזכור אלהים את רחל וישמע אליה אלוקים ויפתח את רחמה"

אמרו רשותינו, שרחל אמרנו ליהקב"ה: רובנו של עולם, גלו לפניו שיעקב עבר ברך אהבני אהבה תורה, וعبد בשכilli לאבא שבע שנים, וכשהשלימו אתן שבע שנים, והגיע זמן נשואו לבעל, יעץ גבי להחליפני לבעל, בשכilli אחרות (=לאה), והוא קשה עליה הדבר עד מאר, כי נודעה לה עצה, והודעתني בעעל, ומסרתי לו סימן שכיר ביני ובין אחותי, כדי שלא יוכל איבי להחליפני. ולאר מאן נחמה עבצמי, וסבלתי את תאוותיו, ורהורתי על אחותי, שלא תצא להרפה. ולענבר חלפו (=החליפנו) אחותי בעעל, ובשכilli, ומסרתי לאחותי כל הסימנון שמסרתי לבעל, כדי שייאס סבור שהריה רחל. ומילתי בעעל, ולא קנאתי בה, ולא הזقتה להרפה. ומה אאי, שאני בשור ודם, עפר ואפר, לא קנאתי סוף שלה, ולא הזقتה להרפה, אתה מלך וחיקם רחמן, מפני מה קנאת לעבוזה כוכבים, שאין בה ממש, והגלית בני, ונחרגו בחרב, ועשו אויבים בהם כרצונם? מיד נתגלגלו רחמיyo של הקיודיש-ברוך-הוא, ואמר: בשכilli רחל אבי מחזרי את ישראל למוקומן, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא): כה אמר ר' קויל ר' בר מהנה נשמע נהי בכى תמורהים רחל מבכה על בנייה מאנה להרHAM על בנייה כי איןנו. ר' בר אמר ר' מנען קויל מבכי ועיניך מדמעה כי יש סבר לפועלך נאם ר' ושבו הארץ איב: ויש תקוה א' חתורה רב ואם ב' בשור גובט לובלטן" – בראבורה גינויו אמרו

שברת שלום!

"ויהי מאכתי המקומם וישם מראותינו" (כח, יא)

פרש רשי: "התחליו (הانبנים) מריבות זו עם זו. זאת אומרת - על-ניהם צדיק את ראשו, וזאת אומרת - על-ניהם צדיק את רשו. מיד עשהן הקב"הaban אחת".
רבי יום-טוב ליפא טיטלבאום, שישב על כסא הרבנות בעיר מרמורוש-סיגט, סבל מאד ממתנגדי הרובים בקורלה. הלווא לא היו מסתפקים בהתחלה דברי עלבון כנגד הרוב, אלא אף הגיעו, לא עליון, גם להרמת ידים כלפי רבי יום-טוב ובני ביתו. יום אחד חשב הרוב בחדרו עם קבוצת מקורבים מבני המקומם, והיה מסיח עמהם בדברי תורה, כשפלטעה הושלכהaban גולדה לתוך הבית, שכמעט פגעה בראש הרוב. הרוים אחד המשוכבים את האבא, טלטלו אותה מיד ליד, וקרא בזעם: מה גודלהaban זו, שיש בה כדי לסכן חי אדם, וכמה רעים אנשים אלו, שהשליכוaban זו כלפי רבונו בכוונה תחיליה! חס ושלום להטיל דופי בייהודים כשרים! - שמע רבי יום-טוב את הדברו - לא נחשדו חיליל יהראל להטיל אבנים וגדלות באלה. אין זאת אלא שהאנשימים הטילו כלפינו אבנים קטנים, ואונן אבנים החלו מרייבות בינייהן, וכל זאת אמרה: "אם אני אונח על ראש צדיק" - מותוךך נעשה כל האבנים הקטנים לאבן אחת גולדה...).

היה שותף בהפצת דברי רבו הקדוש מפני הרה"ח ר' אליעזר ברלנץ שליט"א

שмар יוצבר לברכה אצל הרבה רב שיליט"א לזרע בר-קנימא. לרבעאות. לפרגנטה. לעילוי נשמה וכו'

טל: 052-7602440 - 052-7639126 - 02-9666755